

POWER WOMEN

Anői erő, ahogyan az Elle látja. Nők, szakmai sikerekkel, de még tele tervekkel. Márnem kezdők, de még nem is égtek ki. VeiszerAlinda szerint nem is fognak, ezért mutatja most be őket az olvasónak.

AL GHAOUI HESNA
RIPORTER

Amikor beszélgetünk, az a legfrissebb hír, hogy négy újságíró elraboltak Libiában. Te most készülsz oda. Félsz?

Ez a helyzet most tényleg veszélyes. Márciusban Bengáziban voltunk, akkor a felkelők már ünnepelték a győzelmüket. Azóta is zajlik a háború. Már akkor is fenyegetni próbálták a nemzetközi újságírókat, ma meg egyenesen célpontjai a kadhafista orvlövészeknek. Én amúgy jobban félek attól, hogy elkapnak és kínoznak, mint attól, hogy lelőnek. Egyik sem lesz, reméljük.

Persze, de váratlan helyzetek is kialakulhatnak. Legutóbb Etiópiában például lerobbantunk, egy út alatt tizenegy defektünk volt. Úgyhogy rendszeresen letáboroztunk az út szélén, vártuk a sofőrt, akinek el kellett menni egy közeli faluba megjavíttatni a gumit, majd visszahozni. Egyszer el is tűnt, és ránk sötétedett. Akkor arra járt egy ENSZ-es kocsi, mondták, menjünk velük, mert ők az utolsóak, úgyhogy felszálltunk. Pár száz méter után defektet kaptak ők is. (Hesna telefonja megcsörren, a vonal másik végén egy szakember. Hesna a golyóálló mellények szavatosságáról érdeklődik, majd elköszön, még hozzáfűzi: köszönjük, megpróbáljuk.)

Mit mondott, próbáljanak meg élvezni hazajutni?

Igen, pontosan. Megpróbáljuk.

Mit utálsz ebben az életmódban?

A kiszámíthatatlanságot. Itthon is állandóan le kell mondanom találkozókat, eseményeket, múltkor majdnem lekéstem a húgom esküvőjét. Képzeld el, hogy körülöttem lőnek, te meg azon parázol, hogy a húgod esküvőjén ott kéne lenned. Végül hazaértem időben.

Ha férfi lennél, szerinted könnyebb lenne néha?

Az érdekes, hogy szerintem a nők jobban kibírják rizsen meg tésztán, a férfiaknak kell a hús. Hihetetlen dolgokat megessznek csak azért, hogy húst egyenek.

December másodikára nem kellene fegyveres konfliktust rendelni, dolgoz van a Prima Primissima Díj-átadón.

Munkára költöd a nyereséget?

Jaj, ne is mondd, annyira megtisztelő! Kamerát szeretnék venni a pénzből, hogy bármikor elindulhassak, ne kelljen várom.

GORDON ESZTER
FOTÓS

Keleti Éva, a neves színházi fotós írta valahol,

hogy te megjelentél nála egyszer jó régen, hogy véleményezze a képeidet. Miért pont ő?

Nem voltam ismerős a fotóstársadalomban, de Keleti Éváról nagyon sokat hallottam, és jártam is nála. Láttam például az irodájában a Latinovits-Ruttkai színézpárról készített képét, s bár akkor még nem színházat fotóztam, nagyon tetszett.

Angol-országi szakos egyetemista voltál akkoriban. Előny, hogy beszéled ezt a két nyelvet?

A legnagyobb hasznát akkor vettem, amikor Budapesten lépett fel Paul McCartney, akinek a fotósa kénytelen volt azonnal a megérkezést követően hazautazni. Olyan embert kerestem, aki a fotózáson kívül segít neki a számok közötti összekötő szöveget lefordítani magyarra, és megtanítani a kiejtést. Úgyhogy engem választottak, s így a koncertjét is végigfotózhattam. Ugyanakkor bizonyos helyzetekben nem vettem elő a gépemet, pedig megtehettem volna. Ő ezért külön hálás volt.

Eszrevétlen tudsz maradni?

Igyekszem, sőt az öltözködésre sem árt odafigyelni. Például a múltkor valaki magas sarkúban tipegett a parkettán, kezében egy fényképezőgéppel, aztán persze nekem mondták, hogy milyen tapintatlan volt a kollégám. Úgyhogy én mindig lapos cipőben járok, s általában sötét ruhát hordok.

Saját fotód van otthon a falon?

Nem, nincs. Nagyon szeretem a képzőművészetet, különösen a kortárs festőket, meg Batthyány Gyulát, Kádár Bélát, akiktől ugyan nincs képem, de remélem, egyszer majd lesz. Rengeteget lehet tőlük tanulni a színek kezeléséről és a perspektíváról. A Vaterán egyszer vettem egy Batthyány-litográfiát. Talán ki kellene derítenem, vajon eredeti-e.

PATAKY KATA
SUTTOGO

A fertelmes kánikulai héten te alapfokú kurzust tartottál leendő suttogóknak. Hogy bírtad?

Hú, nagyon nehezen. Babát várok, és ettől még nehezebben, nagyon meleg volt, nemcsak nekem, de a résztvevőknek is. Azért végigcsinálták, jól bírták.

Te ilyenkor látod, hogy ki lesz képes jól kommunikálni a lovakkal?

Látni, igen. Akiknek nagy sérelmük van, nincs türelmük, vagy hiányzik az önbizalmuk, azoknak először önmagukon kell változtatni, és csak azután fog ez menni. Érdekes, hogy alapvető tulajdonság a figyelem, az empátia, a türelem. Furcsa, hogy azt tapasztalom, ez többnyire a nőkben van meg. A férfiak előbbutóbb erővel akarják eldönteni a kérdést. Vannak kudarcok, meg kell azokat is oldani.

Neked volt ilyen pillanatot?

Persze. Volt egyszer egy ló, aki megszokta, hogy büntetik, hogy ő rossz. Napokig nem tudtam mit kezdeni vele. Rúgott, harapott mindenkit. Éjszakákön át gondolkodtam, mit csináljak vele, míg végül rájöttem, hogy kedvet kell neki csinálni a tanuláshoz, úgyhogy megkértem egy barátomat, hogy amikor harapna a ló, terelje el a figyelmét. A lovak figyelmét nagyon könnyű elterelni, ő megtette, én meg megdicsértem a lovat, hogy nem harapott. Láttam, hogy gondolkodik, miért is kapott ő most jutalmat. Elkezdte keresni a helyzeteket, jó akart lenni. Lassan megváltozott. Jó kis ló lett belőle.

Tudom, hogy elképesztő sok szakirodalmat olvasol. Szakbarbár vagy?

Nem, egyik kedvenc szerzőm Lőrincz L. László, minden könyvét elolvasom. És mostanában színházba is járok, mert összebarátkoztam Oroszlán Szonjával, és általa újra közel kerültem a színházhoz.

Amúgy nekem a szüleim is színhaszások voltak, sajnos már nem élnek, de nagyon hiányzott. Babával a hasadban a lovak is más-hogy reagálnak rád? Abszolút. Érdekes, úgy érzem, hogy most ők vigyáznak rám.

DABASI ZSÓFI
A POLICITY EGYIK
ALELNÖKE

Közben az ELTE-re is jársz, tanáraid mit szólnak ahhoz, hogy alakult egy csapat, a Policity, akik elemeznek, megfigyelnek, és az a céljuk, hogy a fiatalok részt vegyenek a politika alakításában?

Sokan támogatják a kezdeményezésünket, de a társaságunk önerőből szerveződik és tartja fenn magát. A saját korosztályunkat akarjuk megszólítani, mert az egyetemen is azt látom, hogy bár az ország működésének alapjairól tanulunk, a többség mégsem érdeklődik kellő intenzitással a közügyeink iránt, és csak mondják a mantrát, hogy el kell Magyarországról menni.

És nem kell elmenni?

Ide születtem, ebből akarom a legtöbbet kihozni. Szerintem a baj az, hogy nem tudunk kompromisszumokat kötni, és elképesztően polarizálódtunk pártok mentén. Már az én generációm is. Ezen mi tudunk változtatni.

Hogyan?

A Policityvel. Például középiskolásoknak tartunk állampolgári és pénzügyi ismereteket. Van egy játékunk, amivel a törvényhozás folyamatát modellezzük. Ennek során megválasztunk közülük egy köztársasági elnököt, egy alkotmánybíró, pártelnököket, és megpróbálunk törvényt alkotni – így, a gyakorlatban könnyebb ezt megérteni.

Keresik a pártok a Policityt?

Keresik, de mi elutasítunk minden ilyen megkeresést.

KUBINYI ENIKŐ
ETOLOGUS

Hét kutyakölyök bókászik itt egy nagy kertben az erdő szélén... miért?

Kísérletezünk. Ezek labrador és vizsla keverékek. A fajtatulajdonosságok alapján tanulékony, kiegyensúlyozott kutyák lesznek, éppen alkalmasak segítőkutyáknak, kereses székességek mellett.

Új fajtát hoztatok létre?

Igen, igazi hungarikumot. Reményeink szerint ők egészségesebbek is lesznek, mint a fajtatizsza kutyák, mert nem viszik tovább a beltenyészet jegyeit.

Munkaeszköznek tekinted a kutyákat, vagy családtagnak?

Etológus vagyok, figyelem a viselkedésüket, úgy, ahogy mondjuk a gyerekeimét is. Ahhoz, hogy jó kísérletet tervezz, kezdetnek legalább 2000 órán keresztül kell megfigyelned egy fajt – ez nekünk nehezebb, mert annyiféle kutya van. Egy labradort figyelni nem egyenlő egy husky megfigyelésével.

Most itthon vagy, de úgy látom, nem hanyagolod a munkát.

Ráadásul most nyertem egy projektre támogatást. A kutyák viselkedésének genetikai hátterét fogjuk feltérképezni.

Téged harapott már meg kutya?

Persze, farkas is. Odajött hozzám, és hátulról belecsípett a vádlimba. A maga módján egyébként finoman jelezte, hogy nemkívánatos személyek vagyunk a területén.

A gyerekeid állatoznak?

A lányaim járnak velem kísérletekre néha. A kicsi fiam még csak hét hónapos, a férjem pedig természetfilmes.

És ki főz?

Senki. Én egy évig főztem, de rájöttem, hogy túl sok idő megy el az életemből arra, hogy bevásároljak, főzzek... Anyukám nagyon jól főz, minek vele konkurálni?

POWER WOMEN

PÉTER ANNA
BLOGGER (MALACKARA)

Mikor kezdte főzni?

18 éves korom körül, amikor eljöttem otthonról, és enni kellett valamit. Azóta rájöttem, hogy jó kajával lehet csábítani – ezt mindenkinek jó szívvel ajánlom. Például nekem egyszer töltött paprikával sikerült, pedig rémes volt. De aki megette, nem magyar volt, nem ismerte az eredetét.

Legutóbb Szerbiában töltöttél pár napot, miért mentél oda egyedül?

Előszeretettel lépek le a problémák elől, ami jó taktika, a gond ott marad, én hazajövök. Oda is kivettem pár nyavalyát, közben ettem, ittam, és mindezt lefogattam.

Azt mondtad a film végén, vége a Volvo-félsnek. Miért?

Van egy régi Volvóm, imádom, eddig nem használati tárgyként tekintettem rá. Ezen az úton elfogadtam mint autót. Kisgyerekként autókkal játszottam, és van egy ötvenes supermotóm is, ezt télen lecserelem egy nagymotorra. Egy baj van ezzel a motor témával: nem lehet csajosan járni. Szeretem a túsarkakat és a szép harisnyákat is, ami egy másik remek fétis.

Skizó helyzet. Valaki azt írta rólad, „biztos forrásból tudom, hogy Péter Anna lesbikus”.

Ja, a biztos forrás az, hogy sportol, bátár kocsija van, motorra ül, önálló, és nagy a szája. Leszarom, ahogy minden névtelen véleményt.

Csak férfiingeket tervezel?

Van néhány női ügyfelem. Aki nem sopánkodik, hogy ő kövér, itt nem szép, ott nem szabályos, az jöhet.

Tényleg vannak tetoválásaid?

Igen, egy ponty és egy csuka, de lesz még. Az édesvízi halak a kedvenceim, azt érzem, hogy ezeknek a húsoknak még van köztük a természethez.

PÁSZTOR DÓRI
SPORTOLÓ

Miért a Balettcipőben találkoztunk?

Ez a kedvenc helyem, még az egyetem alatt indítottunk egy könyvklubot, és az első könyv amit olvastunk, az Fábri Pétertől a 49 nap volt. Ebben a Balettcipő nagyon meghatározó helyszin.

Könyvklub?

Igen, de az a társaság már feloszlott, azóta egy másik barátom újra életre hívott egy hasonlót. Legutóbb Spiró Fogságát olvastuk, de az rajtam most kifogott, úgyhogy a Felcségyversenyt kezdtem el tőle. Nekem a legutóbbi nagy könyvélményem a Millennium trilógia volt, meg kicsit rákattantam a skandináv filmekre.

Ádám almái?

Imádom, de nézd meg a Gengszterek fogadóját, az még jobb. Ja, és amúgy itt árulják a kedvenc rozémat, pedig nem is igazán szerettem ezt a borfajtát. Villány mellett nőtem fel, így a VBK-korszak is kimaradt az életemből, mert nagyon korán megtanultam tisztelni a bort. **Mindig volt időd olvasni?**

Igen. Fura, hogy a sztorikra gyakran nem is emlékszem, de a könyvek sokszor hoznak elő belőlem érzelmeket, emlékeket. Athénba, a paralimpiára például Szabó Magdától vittem könyvet, és máig a felhőtlen, győzelem utáni boldogság jut eszembe róla.

A medence után a média kezd lenni a tereped. Eurosport, Magyar Rádió...

Hirtelen beindult az életem. Ki tudja, talán Londonban is ott leszek. Közben segítetek önkéntesként a Suhanj! alapítványnak, mert fontosnak tartom a fogyatékkal élők integrálását a tömegsportba. Csofaldatos, amikor a félmaraton vagy a maraton végén a futók egy-egy kerekese székestolva érkeznek célba. Ezen kívül is vannak még terveim.

Nem adtam fel, hogy az esélyegyenlőségért küzdjek Brüsszelben, oknyomozó újságíró, cipőtervező vagy nyugdíjas történész legyek. A csapatsport kimaradt az életemből, most jólesik tartozni valahová.

VÁGÓ RÉKA
CIPŐTERVEZŐ

Van, hogy unod a cipőtervezést?

A tervezést nem unom, de az ma már csak 10 százalék a munkámnak, a többi a tárgyalás, anyagbeszerzés stb. Egyes darabokat igen, például ezt a sarut, ami rajtam van, de nem tudom kivenni a kollekciónkból, mert a vevők keresik. **Unod a saját sarudat?**

Persze. Én már majdnem készen vagyok a 2012-es tavasz/nyári kollekciónkkal, már az van a fejemben.

Szerinted minden cipődben benne van, hogy táncos voltál?

Szerintem igen. Nem tudom megtagadni a táncosságomat. De nem csak ettől jök a cipők, hanem attól is, hogy tudom, mit kell kérdezni a vevőtől. Puha legyen-e a talp, tartja-e a bokát a cipő, milyen gyakran hord magas sarkút. Ezek nagyon fontosak, hogy megtaláljuk a megfelelő cipőt. Én például simán botladozhatom a Miska Tivadarban magas sarkúban, mert a bokám nagyon erős, sosem esem el, de a legtöbbeknek ez nem menne.

Sajnálod a rossz cipőt hordó embereket?

Nem, csak ha egészségtelenül elhordanak egy cipőt. Inkább az a jellemző, ami a múltkor a 91-es buszon történt. Egy nem túl dekoratív lány gyönyörű lábfejét bámultam, szegény teljesen zavarba jött. **Nálad labdába rúghat egyáltalán olyan pasi, akinek nem szép a lábfeje?** Nem, nálam ez szűrő. A szép hosszú lábujjakért teljesen odavagyok.

FOTÓ: MICHEL ANGÉLO DIABATTI (PÉTER ANNA), PORTREKÉP: KAJULIZ TAMÁS (PÁSZTOR DÓRI), ZSOLVYMINORBERT (DARABSZÖRFI), VIGH CSABA (VÁGÓ RÉKA), ERDŐHARTON (PÉTER ANNA), SÜDŐ BALÁZS (PLAYBOY ÉS A TOBBI SZERELŐ SAJÁT GYŪTEMÉNYBŐL)